

❏ شرط نخست باغبانی من

زمینی که من در آن باغبانی می‌کنم، نهال‌های گوناگون با ویژگی‌های متفاوت دارد. پس در آغاز باید نهال‌هایی را که برای پرورش به من سپرده شده‌اند، خوب بشناسم. مگر نه این است که برخی از نهال‌های باغ به نور و آب بیشتر و بعضی به نور و آب کمتر و شماری به شرایط دیگر نیاز دارند تا رشد کنند؟ نهال‌هایی که به ما سپرده می‌شوند، کم و بیش چنین‌اند. باید بدانم کدامشان به توجه بیشتر نیاز دارد. چه بسا نهالی به من سپرده شده باشد که پیش‌تر دچار رعد و برق شده باشد و یا از نور و آب کافی بی‌بهره مانده باشد و یا برعکس، شرایط برایش هموار و آسان و سازگار بوده و اکنون آماده‌ی شکوفایی است. تشخیص من شرط نخست باغبانی من است.

● ترانه خورسند / آموزگار

نهال‌هایی که در کلاس پرورش می‌دهیم

باز خوردی به سرمقاله‌ی «جهان مهربان و معلم»

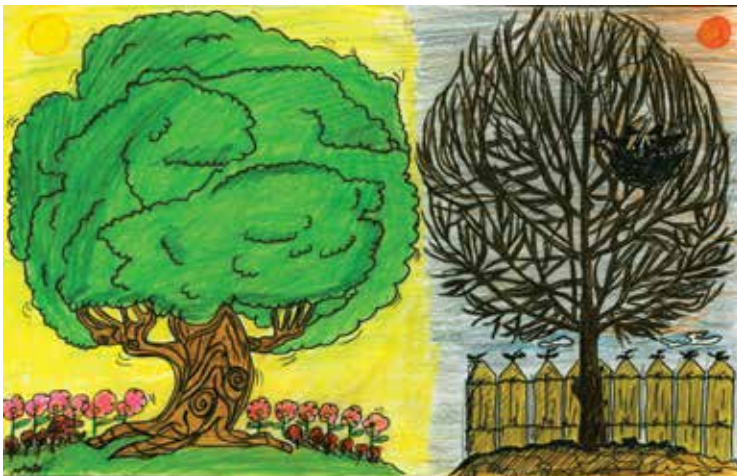
به دنبال چاپ سرمقاله‌ی «جهان مهربان و معلم» که در شماره‌ی ششم سال تحصیلی گذشته در مجله منتشر شد، باز خوردی از دبستان پسرانه‌ی کوروش شهرستان کرج به دست ما رسید. مقاله‌ی مذکور در جلسه‌ی شورای آموزگاران دبستان مورد بحث و گفت‌وگو قرار گرفته است و هر کدام از معلم‌ها، با نوشته و نقاشی نظر خود را در این باره ابراز کرده‌اند. چکیده‌ای از این بازخوردها را آورده‌ایم. یادتان باشد، هر نقد و نظری درباره‌ی مجله یا مطالب آن داشته باشید، ما آماده‌ایم آن‌ها را به بحث بگذاریم. بازخوردهای شما نسبت به چگونگی این مجله، راه‌گشای آینده‌ی ما خواهد بود.

❏ رسالت بزرگ‌تر من

از روزهای مدرسه چیزهای زیادی یادم هست. یادم هست در کلاس اول، دختری از هم‌کلاسی‌هایم سیلی خورد. یادم هست کلاس چهارم دبستان به جرم نامعلومی با خط‌کش به کف دست‌هایم زدند. معلم کلاس اول نامهربان بود و ما آن‌قدر کوچک و شکننده بودیم که حتی در دنیایمان تنفر هم جایی نداشت. ما تنها می‌ترسیدیم خودمان باشیم تا مبادا به جرمی ناکرده توبیخ شویم. معلم کلاس پنجم اما مهربان بود. از دنیایی دیگر آمده بود و مرا هم به دنیای دیگری برد. او مهربان بود و مهربانی را به من آموخت. حالا می‌دانم که باید همان معلم مهربان کلاس پنجم باشم، نه معلم کلاس اول یا چهارم. می‌دانم باید خوب گوش کنم، قضاوت نکنم و عادل باشم. باید در کنار دانش‌آموزانم کودکی کنم و از

خطاهای ناخواسته‌شان درگذرم تا پسرانم، در کنارم، به جای ترس، احساس امنیت کنند. حالا می‌دانم رسالت بزرگ‌تر من این است که عشق به زندگی را در آن‌ها پرورش بدهم.

● نغمه گشتاسی / معاون آموزشی

ایستاده ردیف بالا (از راست): گلاویژ نوری، پرن میرشاهولد، فرناز دادور / ایستاده (از راست): بهرام قاسمی نژاد، زهرا گل محمدی، ترانه خورسند، فاطمه حاتمی، زینب سروش نژاد، نغمه گشتاسبی، سیما اردلانی، سومیترا شرافت حسینی، سارا کریمیان، سمیه مهذب، آناهیتا خشکیاری، مرضیه حسین پور، مرضیه حسینی، نیلوفر حسن زاده، کبری نصیری، علی خیری، علیرضا مصباح / نشستته (از راست): هوشنگ شاهین زاده، مریم هاشمی، مریم دولت آبادی فراهانی، الهام قادری، زهرا احمدی، زهرا مؤمنی، سمیرا پوستین دوز، ماجده پورصمصام، امین ترابی

● زینب سروش نژاد / معلم فارسی

حس و حال خوب کلاس من

اگر معلم بتواند ارتباط خوبی بین خود و دانش آموزان برقرار کند، انگیزه‌ی دانش آموزان بالا می‌رود. انگیزه، اهداف مشخصی ترسیم می‌کند که دانش آموزان برای رسیدن به آن تلاش می‌کنند، تا حدی که حتی سخت‌ترین تکالیف را با علاقه انجام می‌دهند. بنابراین، ارتباط مؤثر دو سویه یکی از مهم‌ترین دلایل رشد و موفقیت دانش آموز است. معلم باید محیطی را در کلاس ایجاد کند که درس او و خود او حس و حال خوبی به دانش آموز بدهد. در چنین محیطی است که یادگیری مطالب به کیفیت زندگی دانش آموز می‌افزاید.

● سمیه مهذب / معاون پرورشی

● سمیرا پوستین دوز / معلم هنر

فرصت‌های دانش آموز من

نوع رابطه‌ی معلم با دانش آموز بسیار مهم است. او باید نسبت به دانش آموز صبور باشد و فرصت‌های بسیاری به او بدهد تا دانش آموز بتواند خودش تجربه‌هایی را - چه خوب و چه بد - کسب کند، مسائل روزمره را بشناسد، و در مورد این مسائل بحث و گفت‌وگو کند و نظر بدهد.

● پرن میرشاهولد / کمک معلم

شاگردان قهرمان من

من یک معلم ورزش هستم. می‌دانم قرار نیست تمام شاگردانم قهرمان ورزشی بشوند، ولی می‌دانم قرار است همه‌ی آن‌ها انسان‌هایی تأثیرگذار در این جهان باشند. پس باید همراه با ورزش، انسانیت نیز در فلسفه‌ی کارم باشد تا در دوران برداشت، شاگردانم بتوانند جهان را زیباتر، مهربان‌تر، شیرین‌تر و انسان‌دوستانه‌تر بسازند.

● علیرضا مصباح / معلم ورزش

عشق به شاگردان من

«معلمی که سر کلاس مرتب به ساعتش نگاه می‌کند تا ببیند کی زنگ می‌خورد، از کلاسش لذت نمی‌برد. معلم باید آن قدر غرق کار با دانش‌آموزان باشد که گذر زمان را متوجه نشود.» این‌ها را پدرم می‌گفت. آن روزها هنوز معلم نبودم و معنی حرف پدرم را درک نمی‌کردم. اما حالا که معلم شده‌ام، معنی حرف‌هایش را می‌فهمم: «باید عاشق کارت باشی، عاشق بچه‌ها و عشق به اینکه درس زندگی یاد بدهی.»

● سومیترا شرافت حسینی / آموزگار

نهال‌های کلاس من

هرازگاهی سوری به یکی از گل‌خانه‌های اطراف می‌زنم. گلدانی کوچک می‌خرم و با ذوق کاشتن گیاهی در آن، راهی خانه می‌شوم. تماشای قد کشیدن گیاه و اضافه شدن برگ‌های کوچک و سبز در کنار برگ‌های دیگر، لذت‌بخش است.

پیش از این همیشه با خودم فکر می‌کردم فقط گیاه کاشته‌ام و هیچ وقت شرایط کاشت نهال برایم مهیا نشده است، با خواندن مقاله‌ی «جهان مهربان و معلم» احساس بسیار خوبی به‌دست آوردم؛ متوجه شدم چند سالی است که در مدرسه نهال‌هایی را برای داشت به من سپرده‌اند.

● نیلوفر حسن‌زاده / مربی پیش‌دبستانی

مهارت‌های زندگی دانش‌آموز من

رمز موفقیت هر باغبان خوب برای رشد و به ثمر رسیدن نهالی که در دستان اوست، رسیدگی به تمام نیازهای حیاتی نهال است. مگر می‌شود نهالی را غرق در آب کرد و انتظار پوسیدگی ریشه‌هایش را نداشت؟ آب، خاک و آفتاب همه در حد تعادل زمینه‌ی شکوفایی نهال را فراهم می‌کنند.

درس نیز برای دانش‌آموز مانند آب حیاتی است، اما اگر تنها به این بعد از پرورش او توجه کنیم، ممکن است برای رویارویی با مشکلات و چالش‌های آینده توانمند بار نیاید. معلم مهربان و با درایت می‌تواند علاوه بر دانش، مهارت‌های زندگی را هم به

دانش‌آموز یاد بدهد و از او فردی توانمند برای رویارویی با آینده بسازد.

● ماجده پورصمصام / کمک‌معلم پیش‌دبستانی

نیاز منحصر به فرد دانش‌آموز من

تنها تجربه‌ی من از باغبانی رسیدگی به همان محدود گل‌های آپارتمانی است که سعی کرده‌ام در خانه پرورش بدهم. بسیار شده است که در پرورش گیاهانی که عاشقانه به آن‌ها آب و نور می‌رساندم، موفق نبوده‌ام. هر بار که گلی در خانه زرد یا پژمرده می‌شود، غمگین می‌شوم، اما این ناراحتی و احساس ناکامی انگیزه‌ای در من ایجاد کرد تا دریابم، توجه کردن مطابق قانونی مشترک و آب دادن در روز مشخصی از هفته، تنها کار باغبان نیست. باغبان خوب زبان گل‌ها و گیاهانش را می‌داند و با هر گیاهی مطابق نیاز منحصر به فردش رفتار می‌کند. این تجربه، مشابه تجربه‌ی معلم در کلاس است. من در کلاس هم نهال‌هایی دوست‌داشتنی دارم که همیشه در زمینه‌ی پرورش آن‌ها از خودم می‌پرسم: «آیا نیاز منحصر به فرد هر کدام از گیاهانم را می‌شناسم یا همه‌ی آن‌ها را با میزان نور و آب یکسانی می‌پرورانم؟»

● زهرا مؤمنی / آموزگار

● آناهیتا خشکیاری / معلم زبان انگلیسی

● امین ترابی / معلم ریاضی

